

კომუნისტი

საქართველოს კომუნისტური პარტიის ცენტრალური კომიტეტის, საქართველოს სსრ შვიკომის საკავშირე-და საკავშირელო სსრ მინისტრთა საკავშირე ორგანო 22 თებერვალი 1972 წლის 2 კვ.

კომუნისტი-- ორგანო კომუნისტური პარტიის ცენტრალური კომიტეტის და საქართველოს სსრ მინისტრთა საკავშირე ორგანოს მიერ. № 44 (15257)

საკვ. ცენტრალური კომიტეტი რწმუნებს ბამოტქამს, რომ საბჭოთა კავშირის შვიკომის 50 წლისთავი იმედა სსრ კავშირის ერთა და ეროვნებათა ერთიანობის, კომუნისტური პარტიის გარშემო მათი შიკავშირების, ხალხთა ინტერნაციონალიზაციისა და მემორბრების პრინციპებისადმი ერთგულების ახალი მკავიო დემონსტრაცია.

საკვ. ცენტრალური კომიტეტის დადგენილება

საბჭოთა სოციალისტური რესპუბლიკების კავშირის შექმნის 50 წლისთავისადმი ერთგულების ახალი მკავიო დემონსტრაცია

1972 წლის 30 დეკემბერს მუშათა კლასი, კომუნისტური გლეხობა, მშრომელი ინტელიგენცია, მთელი საბჭოთა ხალხი აღნიშნავენ საბჭოთა სოციალისტური რესპუბლიკების კავშირის შექმნის 50 წლისთავს.

სსრ კავშირის შექმნის 50 წლისთავი ჩვენი მრავალეროვნო ხალხის დიდი დღესასწაულია. ამ იუბილეისთვის მზადება მიმდინარეობს საკვ. XXIV ყრილობის იდეებისა და გადაწყვეტილებათა ზეგავლენით. უდიდესი შრომითი და პოლიტიკური აღმავლობა, რომლითაც მშრომელნი ასრულებენ ყრილობის მიერ დასახულ ვეგემს, ახალი ძალით ცხადყოფს ჩვენი საზოგადოების მორალურ-პოლიტიკურ ერთიანობას, პარტიისა და ხალხის მონოლიტურ შეკავშირებას, დიდი საბჭოთა კავშირის ყველა ხალხის ურთველ მეგობრობას და მჭიდრო თანამშრომლობას. ყრილობის იდეები ხელს უწყობენ მთლიანი სოციალისტური თანამშრომლობის, კომუნისტური და მუშათა მოძრაობის შედგომ, კონსოლიდაციას, კეთილნამოვლოვან გავლენას ახდენენ მთელ საერთაშორისო ვითარებაზე, ხალხთა მშვიდობისა და უშიშროების განმტკიცებაზე.

დიდი ოქტომბრის სოციალისტური რევოლუციის გამარჯვება ძირითადი სოციალისტური ერთობის და დამაჯერებელი განხორციელების, ერთგულ საკითხში ლენინური პრინციპების მორცხესხმის, საბჭოთა რესპუბლიკების წარმოშობის მთავარი პოლიტიკური პირობა იყო. სხვადასხვა ეროვნების მშრომელთა საერთო ინტერესებმა, რაოდენობით ახალი საზოგადოების შექმნის საფუძველი და მჭიდრო თანამშრომლობის საფუძველი პრაქტიკული ხორკეშეხმა პოვა იმით, რომ 1922 წლის დეკემბერში შეიქმნა ერთიანი მრავალეროვნო სახელმწიფო — სსრ კავშირი.

სსრ კავშირის შექმნის თავისი პოლიტიკური მნიშვნელობით და სოციალურ-ეკონომიკური შედეგებით დიდი ადგილი უჭირავს საბჭოთა სახელმწიფოს ისტორიაში. ეს ისტორიული მოვლენა პროლეტარული ინტერნაციონალიზმის იდეის დამაჯერებელი გამარჯვება, კომუნისტური პარტიის ლენინური ერთგული პოლიტიკის განხორციელების ნაყოფიერი შედეგია. საბჭოთა კავშირის შექმნა გახდა ერთ-ერთი გადაწყვეტილი ფაქტორი, რომელმაც უზრუნველყო ხელმეწყობი პირობები სოციალისტურ საწყისებზე საზოგადოების გარდაქმნისათვის, ყველა საბჭოთა რესპუბლიკის ეკონომიკისა და კულტურის აღმავლობისათვის, მშრომელთა მრავალეროვნო სახელმწიფოს თავდაცვითი ძლიერებისა და საერთაშორისო პოზიციების განმტკიცებისათვის.

საბჭოთა კავშირი განასახიერებს თავისუფალ ხალხთა ერთიანობისა და მეგობრობის ისეთ უთითობას, რაც წინათ ისტორიაში არ ყოფილა. ეს მეგობრობა სოციალისტურ ერთობით უდიდესი მონაბოვარია, საბჭოთა საზოგადოების მძლავრი მიმდრავებელი ძალა, დაუშრეტელი წყაროა სსრ კავშირის ყველა ეროვნების მშრომელთა შემოქმედებითი აღმშენებლობისა ყველაზე კეთილშობილური მიზნისათვის — კომუნისტური საზოგადოების შექმნისათვის.

უდიდესი დამსახურება მრავალეროვნო სოციალისტური სახელმწიფოს შექმნაში გვაუთხრის პარტიისა და ხალხის ბელადი ვლადიმერ ილიაძე ლენინს. შემოქმედებითი თანამშრომლობა რა ე. მარქსისა და ფ. ენგელსის იდეებით, მან შექმნა მჭიდრო მოძებრება ერთგულ საკითხში, შეიმუშავა კომუნისტური პარტიის ერთგული პოლიტიკის მეცნიერული პრინციპები. მარქსიზმ-ლენინიზმმა გამოავლინა ერთგული საკითხის ადგილი და როლი მსოფლიოში რევოლუციური გარდაქმნის, გვიჩვენა, რომ იგი ექვემდებარება პროლეტარიატის კლასობრივი ბრძოლის ინტერესებს, სოციალისტური ინტერესებს. ლენინის ერთგული პრინციპების განხორციელება შეუძლებელია გარეგანი პირობების გარეშე. საბჭოთა კავშირის შექმნის 50 წლისთავს.

კავშირის შექმნის წინააღმდეგ, სოციალისტური და ეროვნული განთავისუფლებისათვის ბრძოლაში.

ჩვენი ქვეყნის ხალხები საუკუნეთა განმავლობაში ერთად იბრძოდნენ ცარიზმის, სოციალური და ეროვნული ჩაგვრის წინააღმდეგ. ამ განმათავისუფლებელ რევოლუციურ ბრძოლას უფრო მეტი გაქანება, შეგნებულობა, მიზანმიმართული და ორგანიზებული ხასიათი მიენიჭა მას შემდეგ, რაც ჩაისახა მუშათა მოძრაობა, და განსაკუთრებით მას შემდეგ, რაც ვ. ი. ლენინმა შექმნა ბოლშევიკური პარტია. თვითმყვარებლობისა და კავშირის წინააღმდეგ ბრძოლისათვის რუსეთის ხალხთა დარბევისა და ორგანიზაციის მძლავრი ფაქტორი გახდა მარქსიზმ-ლენინიზმის იდეები, პროლეტარული ინტერნაციონალიზმის პრინციპები. მათ გაამდიდრეს საერთაშორისო კომუნისტური და მუშათა მოძრაობის თეორიისა და პრაქტიკული გამოცდილების საფუძველი.

პარტიის ხელმძღვანელობით კლასობრივ ბრძოლებში ისახებოდა, მტკიცდებოდა და იწინააღმდეგებოდა სრულიად რუსეთის პროლეტარიატის ერთიანობა და საბრძოლო ამხანაგობა. ბერძენობისა და მსოფლიო, კიევისა და დონის, ივანოვო-ვოლნისკისა და ივანი ნოვოგოროდის, ხარკოვისა და ეკატერინოსლავის, ნიჟნისა და თბილისის, მიწისისა და ციხისის, რიგისა და რეველის, ყაზანისა და ლენის როსტოვის, ლონისისა და ურალის, ბეგრის სხვა სამხრეთული ცენტრის მუშები გამოდიოდნენ როგორც მძლავრი ინტერნაციონალური რევოლუციური ძალა.

შეგნებულ მუშები ღღინადაც ზრუნავდნენ მუშათა უღარიბეს გლეხთა შეკავშირებისათვის რეკონსტრუქციის საბრძოლველად. უარყოფდნენ ბურჟუაზიულ-სოციალისტურ დევიაციას ყოველგვარ ფორმას, იქნებოდა ეს დიდმპყრობლური შიგნითა თუ ადგილობრივი ნაციონალიზმი, ეროვნული ყოფილობა თუ ეროვნული ნიჟილობა, ანტისემიტობა თუ სიონიზმი. კლასობრივი და ეროვნული ჩაგვრის, ერთგული მუშებისა და განხორციელების ძველ სამყაროს კომუნისტურმა პარტიამ, მუშათა კლასმა დაუბრუნებინა მშრომელთა ერთიანობის ახალი სამყარო, რომელშიც არ არის აღიშნის მიერ აღიშნის, ერთი ერის მიერ მეორის თუნდაც დინავი ჩაგვრა, რომელიც ეროვნული პრივილეგია.

ლენინური პარტია, მუშათა კლასი მტკიცედ იცავდნენ ყველა ერისა და ეროვნების თანამშრომლობისათვის, ერთა თვითგამორკვევის უფლებას, რომლებსაც შეეძლოთ დამოუკიდებელი სახელმწიფოთა შექმნა და თანასწორუფლებიანი ხალხთა მჭიდრო ნებაყოფლობითი კავშირის დამყარება. ჩვენი მოვითხოვთ ჩაგვრული ერების თვითგამორკვევის თავისუფლებას, ესე იგი დამოუკიდებლობას, ესე იგი გამოყოფის თავისუფლებას არა იმიტომ, რომ ეკონომიკურად დაპყრობილი დაქვემდებარებული ან ბატონა სახელმწიფოთა იდეაზე, არამედ პირიქით, იმიტომ, რომ ჩვენი გინდა დიდი სახელმწიფოთა და ერების დაახლოება, — წერდა ლენინი ოქტომბრის რევოლუციამდე ცოცხალი ადრე, — შეერთებაც კი, ოღონდ ქვეშაობით დემოკრატიული, ქვეშაობით ინტერნაციონალისტური ბაზაზე, რაც წინააღმდეგდება გამოყოფის თანესუფლების გარეშე. (თხ. 3, 21, გვ. 506).

ახალი ტიპის მრავალეროვნო სახელმწიფოს შექმნის გამოცდილება მოწმობს, რომ მსოფლიო სოციალისტური რევოლუცია უზრუნველყოფს ხალხის მთელი ძალების მჭიდრო გაერთიანებას მუშათა კლასის მეთაურობით კავშირის შექმნისათვის. ეს ხალხთა და ახალსადავ ეროვნული ჩაგვრის სისტემის ლიკვიდაციის მიზნით. ამ ისტორიული ამოცანის შესრულების, ჩვენი ერებისა და ეროვნების ცხოვრების სოციალისტურ წესის ფორმირების გადამწყვეტი პოლიტიკური წინააღმდეგარყო პრინციპებისა და ინტერესების დამყარება, მთავარი ეკონომიკური წინააღმდეგარყო — წარმოების საშუალებათა საზოგადოებრივი საკუთრების დამკვიდრება.

მრავალეროვნო სოციალისტური სახელმწიფოში ხალხთა შეკავშირებისათვის დიდი მნიშვნელობა ჰქონდა იმას,

რომ მსხმების რევოლუციური გამოცდილების დროს შეიქმნა მშრომელთა ხელისუფლების ისეთი ფორმა, როგორც არის საბჭოები. იმის მეორებით, რომ მშრომელი მოსახლეობის ყველა ფენისათვის ახლოდებოდა და მისაწვდომი იყო ისინი, საბჭოებმა მუშათა კლასის გარშემო გაერთიანების გლეხობის მრავალმობიანი მასები, სხვადასხვა ეროვნების ყველა მშრომელი. საბჭოების თვით ინტერნაციონალური ბუნება რესპუბლიკების მშრომელთა მსხმების უზრუნველყოფისათვის სახელმწიფოს შექმნის სურვილს. საბჭოების საქმიანობის გამოცდილებამ ცხადყო, რომ მუშებსა და გლეხებს შეუძლიათ წარმატებით მართონ სახელმწიფო უფროდობის და თანამდებრივი დემოკრატიის, სრული ეროვნული თანასწორობის საწყისებზე.

ჩვენი მრავალეროვნო ქვეყანაში ეროვნული საკითხი იყო სოციალისტური საზოგადოების შეგნებლობის ერთ-ერთი ძირითადი საკითხი. მის სწორ გადაწყვეტაზე ბევრად იყო დამოკიდებული ახალი წყობილების ბედი. მსოფლიო კომუნისტური პარტია, რომელიც გამოხატავს მუშათა კლასის, ყველა მშრომლის საარსებო ინტერესებს და ახორციელებს ლენინურ ეროვნულ პოლიტიკას, შეძლო შეეცვაწვინა ყველა ერთ და ეროვნება ერთიან ინტერნაციონალურ მშობად და მათი ძალები წარმართა ახალი საზოგადოების შექმნისათვის. მან პირადად შეასრულა ეს ისტორიული ამოცანა იმიტომ, რომ განუხრულად ხელმძღვანელობდა მარქსიზმ-ლენინიზმის თეორიით.

ოქტომბრის გამარჯვების შემდეგ მიღებულ რუსეთის ხალხთა უფლებების დეკლარაციაში, მშრომელთა და ქვეშევრდობის ხალხის უფლებათა დეკლარაციაში, რუსეთის სფს რესპუბლიკისა და სხვა საბჭოთა რესპუბლიკების კონსტიტუციებში გამოცხადებული პოლიტიკური, ეკონომიკური და კულტურული შეგნებლობის ძირითადი პრინციპები პროლეტარიატის დიქტატურის ეკონომიკური, რევოლუციური მსგავლობით ყოფილი მიჯის რუსეთის ხალხების მიერ შექმნილი ყველა საბჭოთა რესპუბლიკისათვის დამახასიათებელი იყო ბუნებრივი მისწრაფება უფროდობის გაერთიანებისადმი. დადაგინ რა სოციალისტური მშენებლობის გზას, ისინი სულ უფრო მჭიდროდ ირამზებოდნენ რუსეთის სოციალისტური ფედერაციული საბჭოთა რესპუბლიკის გარშემო, რომელიც გახდა სსრ კავშირის თავისებური ნიშნუი. საბჭოთა ხელისუფლების პირველი ხელშეწყობის პირობებზე შექმნილი იყო ერებსა და ეროვნებთა შორის ახალი, სოციალისტური ურთიერთობისა და თანამშრომლობის განხორციელების მძლავრი გამოცდილება.

მუშათა და გლეხთა მრავალეროვნო სახელმწიფოს შექმნა დიდი ოქტომბრის, მთელი ქვეყნის მასშტაბებით რევოლუციური გარდაქმნის განგრძობა. იგი ნაჯარახევი იყო ისტორიული განვითარების იმიტეტურა მსგავლობით. ღრმა მეცნიერული ანალიზის საფუძველზე ვ. ი. ლენინმა ცხადყო, რომ:

საბჭოთა რესპუბლიკების უმეიდროესი კავშირის გარეშე შეუძლებელია მათი დაცვა მსოფლიო იმპერიალიზმისაგან; სოციალისტური რესპუბლიკების კავშირის შექმნა და განმტკიცება — ეს არის ლენინის, რომელიც გაგვიჩვენა როგორც ჩვენი, ისე მსოფლიო კომუნისტური პროლეტარიატის მსოფლიო ბურჟუაზიის წინააღმდეგ საბრძოლველად და მისი ინტერესებისაგან დასაცავად. (ტ. 45, გვ. 360. რუს.);

საბჭოთა რესპუბლიკების კავშირის, მათი მჭიდრო ეკონომიკური თანამშრომლობის გარეშე ვერ განხორციელდება იმპერიალიზმის მიერ დანგრეული საწარმოო ძალების აღდგენა, ერთიანი, სავრთი გეგმით რეგულირება სოციალისტური მეურნეობის შექმნა, შრომის რაციონალური საზოგადოებრივი დანაწილების უზრუნველყოფა და ბუნებრივი სიმდიდრების ეფექტიანი გამოყენება ქვეყნის ყველა ხალხის საკეთილდღეოდ; საბჭოთა რესპუბლიკების მჭიდრო კავშირის გარეშე შეუძლებელია მშრომელთა კეთილდღეობის განუხრული

გაუმჯობესების, ქვეყნის ყველა ერისა და ეროვნების კულტურის ყოველმხრივი განვითარებისა და გაფორმების უზრუნველყოფა.

ყველა ეს გარემოება გადაჭრით მოითხოვდა საბჭოთა რესპუბლიკების გაერთიანებას ერთ საკავშირო სახელმწიფოდ, რომელსაც უნარი შესწევს უზრუნველყოს სავარე უშიშროებაც, საშინაო სამეურნეო წარმატებაც და ხალხთა ეროვნული განვითარების თავისუფლებაც. ვ. ი. ლენინმა ყოველმხრივ დაამუშავა საკითხი პროლეტარიატის დიქტატურის პირობებში ეროვნულ-სახელმწიფო ურთიერთობის შესახებ. იგი უშუალოდ წარმართავდა სოციალისტური სახელმწიფოებრიობის შექმნისათვის, დიდი დახმარებას უწევდა ყველა რესპუბლიკის კომუნისტებს.

მრავალეროვნო სოციალისტური სახელმწიფოს შექმნა მუშათა კლასის მეთაურობით კომუნისტური პარტიის ხელმძღვანელობით ყველა საბჭოთა ხალხის რევოლუციური შემოქმედების თანხანაირი შედეგია. საბჭოთა რესპუბლიკების მშრომელთა მისწრაფება ერთ სახელმწიფოთა გაერთიანებისადმი მტკიცდებოდა გაფორმებულ შეტყებებში საერთო და საშინაო კონტრარევიუციის ძალებთან. სამოქალაქო ომის დროს შექმნილი სახელმწიფო-პოლიტიკური კავშირი, საერთო-პოლიტიკური საქმიანობის უმეიდროესი კოორდინაცია, ერთობლივი ღონისძიებანი სახალხო მეურნეობის აღდგენისათვის, ეკონომიკური განვითარებისა და თავდაცვისუნარიანობის განმტკიცებისათვის ბუნებრივად ხელს უწყობდნენ ერთ სოციალისტურ ოჯახად თანასწორუფლებიან ხალხთა გაერთიანებაზე გადასვლას.

ეს პროგრესული ისტორიული პროცესი იოლი და მარტივი როდ იყო. უნდა დავგვიდა ეკონომიკური და კულტურული ჩამორჩენისადმი დაეკავრებული ბევრი სიძინელო, გვემბრძოლა კონტრევიუციის წინააღმდეგ, რომელიც ცდილობდა თავისი მიზნებისათვის გამოეყენებინა წინააღმდეგ ეროვნული უფლის მეგვიდრობა, გურუეუბიულო ნაციონალიზმი და დიდმპყრობლური შოგინიზმი, ნაციონალ-უკონინსტა წინააღმდეგობა პარტიის შიგნით. გაერთიანებისადმი ტენდენციის მთავარი გამოხატელობა, ამ პროცესის, ისევე როგორც სოციალისტური რევოლუციის წამყვანი ძალა იყო მუშათა კლასი. პროლეტარული ბოლშევიკური ორგანიზაციების ხელმძღვანელობით მშრომელთა მასებმა ნერგადნენ კლასობრივი, ინტერნაციონალური სოლიდარობის სულსიმბოლოები, რამზადდნენ მათ საბჭოთა ხელისუფლებისა და სოციალისტური ბრძოლის საერთო პოლიტიკურ პლატფორმაზე.

სსრ კავშირის შექმნა იყო პარტიის თეორიული და პოლიტიკური მუშაობის, საბჭოთა ხალხების მრავალმხრივი გამოცდილების შედეგი და ასახავდა მათს მისწრაფებას. სსრ კავშირის შექმნის ლენინური იდეის მხურვალე დატვირთვა მხარი მუშათა კლასმა, მშრომელმა გლეხობამ, მთორავე ინტელიგენციამ და იგი გადაიქცა ქვეშაობრივი საკავშირეო-სახალხო გამართიანებელი მოძრაობად. საბჭოთა რესპუბლიკების გაერთიანების საკითხი ფართოდ განიხილეს საბჭოების საბჭოებში, საშინაო და საერთო ყრილობებზე, ხალხმრავალ მიტინგებსა და კრებებზე. ყველა ეროვნების მშრომელთა მასებმა განათავსეს, რომ მტკიცედ აქვთ გადაწყვეტილი მრავალეროვნო თანაობის ძალები და რუსურსები საერთო შიგნის მისაღწევად — სოციალისტური კომუნისტური სასწიწელო.

კავშირად გაერთიანების გადაწყვეტილება მიიღეს ყველა რესპუბლიკის საბჭოების ყრილობებმა. 1922 წლის 30 დეკემბერს საბჭოების პირველი სრულიად საკავშირო ყრილობამ ერთსულოვნად მიიღო დეკლარაცია საბჭოთა სოციალისტური რესპუბლიკების კავშირის შექმნის შესახებ. დეკლარაციაში გამოთქმული იყო მტკიცე რწმენა, რომ ახალი საკავშირო სახელმწიფო ღირსეულია

(გაბრძელება მე-2 გვერდზე).

საკავშირო 1972 კომუნისტი

კეთილი იყოს თქვენი მოგზაობა, ეგვიპტეში, ეგვიპტეში, ეგვიპტეში

დღი საბჭოების მოგზაობებით თქვენი ძვირფასი საბჭოთა და საზღვარგარეთული ბტუ-მარხის, საბჭოთა კინოხელოვნების დიდი დღესასწაული — V სრულიად საკავშირო კინოფესტივალის მონაწილედ ქართულ მიწა-წყალზე ქალაქ ილიაში.

საბჭოების, რომ ფესტივალს ეწყობა 1972 საბჭოთა კავშირის ყველა ხალხის დახლოებას და ხალხთა ერთობის აღმშენებელი ისტორიული თარიღის — საბჭოთა სოციალისტური რესპუბლიკების კავშირის — ერთიან სოციალისტურ სახელმწიფოდ სოციალისტურ რესპუბლიკათა ნებაყოფლობით გაერთიანების — შექმნის 50 წლისთავს.

სრულიად საკავშირო კინოფესტივალს, რომელიც დღეს იხსენია თბილისში, დიდი მნიშვნელობა აქვს მსოფლიოში ყველაზე მოწინავე კინოხელოვნების — საბჭოთა კინოხელოვნების განვითარებისათვის. იგი შეეკავშება საბჭოთა კინოს უანახუნელი პერიოდის ნაყოფიერ

ფესტივალისათვის, ბოლო რესპუბლიკის ხელმძღვანელთა საზოგადოებრიობა და ყველა მშრომელი მოუთმინდად ელოდნენ საკონკურსო ფესტივალს.

გვერდი, რომ ამ ფესტივალის წარმატება და მუშურბელობა ინტერესს მაღალი ფესტივალის გადაქცევის საბჭოთა კინოხელოვნების დიდ წინააღმდეგობაში თავისებურ შემოქმედებას ანგარიშად სკვ. XXIV ყრილობის ისტორიულ გადაწყვეტილებათა განსახორციელებლად გაწეული მუშაობის შესახებ.

მხურვალე საღამოს კინოფესტივალის მონაწილეთა

